

for Krigen, blive fra 1ste April 1897 at omberegne saaledes, at det uden Hensyn til Tjenestetid og Tjenestegrad fastsatte Beløb bestemmes efter de i Lov af 20de November 1876 om Invalidforsørgelse m. m. givne Regler.

§ 5.

De Pensioner, der i Overensstemmelse med Lov af 9de April 1851 §§ 3 og 4 ere tillagte Personer af de militære Underklasser, som tillige nyde Invalidforsørgelse, omberegnes fra 1ste April 1897 saaledes, at Pensionen ikke bestemmes i Forhold til en lavere Pensionssklasse end den, hvortil den paagældende henhørte, da han paadrog sig Staden.

§ 6.

Forhøjelse af Forsørgelse eller Pension (Understøttelse) overensstemmende med de i foranstaaende §§ 1, 3, 4 og 5 givne Regler kan Finansministeren tilstaa, selv om selve Forsørgelsen eller Pensionen (Understøttelsen) i Medfør af Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 ikke længere udredes af den almindelige Invalidesond.

§ 7.

Den Invalidforsørgelse, som i Henhold til de derom gældende Love fratages en Person, fordi han ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, tillægges ham atter, naar han ifølge Lov eller Bevilling har erhvervet Uresoprejsning.

§ 8.

Med Afgørelse af Spørgsmaal om Afgang til Invalidforsørgelse, saavel i Henhold til Lovgivningens almindelige Regler som i Henhold til Lov af 1ste Marts 1889 § 5, bliver at iagttage, at den, der som Deltager i en Krig har paadraget sig en Sygdom, som Følge af hvilken han er bleven hjemsendt som for stedse udygtig til al Krigstjeneste, skal anses for at have paadraget sig sin Sygdom i Anledning af Udførelsen af sine militære Tjenesteplichter.

§ 9.

Den Finansministeren i Lov Nr. 20 af 1ste Marts 1889 § 5 givne Bemyndigelse til under visse Forudsætninger at tilstaa Invalidforsørgelse, selv om Krav derpaa ikke findes hjemlet i Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876, udvides fra 1ste April 1897 at regne saaledes, at den ogsaa omfatter dels Tilfælde, hvor den antagne Marsag — Saar, Kvæstelser, Sygdom — til en tilstedebærende Invaliditet vel ikke kan siges at være paadragen i Anledning af Udførelsen af militære Tjenesteplichter eller af de øvrige i Lov af 20de November 1876 § 1 omhandlede militære Forretninger, men dog staar i en saadan Forbindelse med den militære Tjeneste, at der efter Omstændighederne skønnes at være Anledning til at yde den paagældende Forsørgelse, dels Tilfælde, hvor Paadragelsen ikke er saaledes godtgjort at hidrøre fra den militære Tjeneste, at Krav paa Invalidforsørgelse efter de almindelige Invalidelove derpaa kan støttes, men dette dog findes saa antageligt, at der efter Omstændighederne ogsaa her skønnes at være Anledning til at yde Forsørgelse.